

तत्र संधिद्वयवती यथा—नर्मवती । संधिचतुष्टयवती यथा—
विलासवती ।

अथ प्रस्थानकम्—

प्रस्थाने नामको दासो हीनः स्यादुपनायकः ।

दासी च नायिका वृत्तिः कैशिकी भारती तथा ॥२८०॥

सुरापानसमायोगादुद्दिष्टार्थस्य संहतिः ।

अङ्कौ द्वौ लयतालादिविलासो बहुलस्तथा ॥ २८१ ॥

यथा—शृङ्गारतिलकम् ।

अथोल्लाप्यम्—

उदात्तनायकं दिव्यवृत्तमेकाङ्कभूषितम् ।

शिल्पकाङ्गैर्युतं हास्यशृङ्गारकरुणै रसैः ॥ २८२ ॥

उल्लाप्यं बहुसंग्राममस्रगीतमनोहरम् ।

चतस्रो नायिकास्तत्र त्रयोऽङ्का इति केचन ॥ २८३ ॥

शिल्पकाङ्गानि वक्ष्यमाणानि । यथा—देवीमहादेवम् ।

अथ काव्यम्—

काव्यमारभटीहीनमेकाङ्गं हास्यसंकुलम् ।

खण्डमात्राद्विपदिकाभयतालैरलंकृतम् ॥ २८४ ॥

वर्णमात्राच्छङ्खलिकायुतं शृङ्गारभाषितम् ।

क्रियामानं लयः साम्यम् इत्यमरः । पीठमर्दलक्षणं प्रागुक्तम् (२०१ पृ.) । नारी
नायिका । वासकसज्जिका प्रागुक्ता (१२३ पृ.) ॥ प्रस्थानकमाह—प्रस्थान इति ।
संहतिः समापनम् ॥ उल्लाप्यमाह—उदात्तेति । दिव्यवृत्तं दिव्यनायकोचित-
चरित्रं यत्र । अन्यसंमतमुल्लाप्यमाह—उल्लाप्यमिति । अस्रगीतेन त्रिपदीगी-
तेन मनोहरम् ॥ काव्यमाह—काव्यमिति । खण्डमात्रादयो गीतप्रभेदाः ।

१. अस्तेति । 'उत्तरोत्तररूपं यत्प्रस्तुतार्थपरिष्कृतम् । अन्तर्जवनिकं गीतमस्रगीतं
तदुच्यते ॥' इति ॥

२. वर्णेति । 'वर्णमात्राच्छङ्खलिकायुतं' इति पाठः साधीयान् । अत एव काव्येन्दु-
प्रकाशे—'वर्णमात्रस्वच्छवेश्यायुतं' इत्यादि तल्लक्षणं प्रतिपाद्य 'वर्णमात्रस्वच्छा न तु
मनःस्वच्छा' इति व्याख्यातम् ॥